

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра хореографічного мистецтва**

**ВИКОРИСТАННЯ РІЗДВЯНИХ ОБРЯДІВ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДУ У СУЧАСНОМУ ХОРЕОГРАФІЧНОМУ МИСТЕЦТВІ**

**Кваліфікаційна робота (проект)
Пояснювальна записка**

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконав: студент 16-431 гр.
Спеціальності 024 Хореографія
Освітньо-професійної (наукової)
програми Хореографія
Ахмедов Віктор Ільгарович

Керівник кандидатка педагогічних
наук, доцентка Терешенко Н.В.
Рецензент голова циклової комісії
«Народна хореографія» комунального
закладу «Херсонський фаховий
коледж культури і мистецтв»
Кізяков В.М.

Херсон – 2021

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	5
1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції.....	5
1.2. Ідейно-тематична основа твору.....	9
РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ	13
2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору.....	13
2.2. Графічна таблиця твору та опис хореографічного тексту...	14
2.3.Сценографія.....	16
ВИСНОВКИ	18
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	20
ДОДАТКИ	22
Додаток А.....	22
Додаток Б.....	23
Додаток В.....	24
Кодекс академічної доброчесності	

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку людського суспільства як ніколи актуальна проблема збереження і розвитку кращих ідей і досягнень культури, втрачених у відносно недалекому минулому. Осмислення процесу, який переживають багато народів сьогодні, дозволяє виявити певне коло проблем, пов'язаних з можливостями та умовами їх самозбереження і розвитку. Забуття народних традицій, занепад і переоцінка вироблених народом протягом багатьох століть, кращих духовно-моральних цінностей та ідеалів веде до системної кризи всіх сфер суспільного життя: від сакральних (уявлення про життя і смерті, релігійні погляди) до звичайних, повсякденних турбот (щоденна побутова і трудова діяльність). Саме сьогодні найбільш актуально звучать питання, пов'язані з визначенням сутності і значення традицій і обрядів у житті людей, закономірностями еволюції і трансформації, механізмом їх дії в малих соціальних групах - в сім'ї, виробничому колективі, релігійній громаді та ін. На думку Е. Л. Головлєва, «традиції і обряди є найважливіші форми регуляції поведінки і діяльності людини і колективу в традиційній культурі» [Див .: 8].

Кожне діяння людини унікально і самотньо, якщо осяяне мислю і одухотворене талантом. Свято - підтвердження того. Будучи результатом осмислення людством самого себе в рамках реального буття, свято створює портрет суспільства кожної епохи. Він відображає всю систему естетичних, моральних, етичних, релігійних критеріїв суспільства, накопичених в історичному бігу часу.

Обряд - традиційні дії, що супроводжують важливі моменти життя і виробничої діяльності людини. Це художнє осмислення важливої події в житті людини або природи. Для обряду як мінімум необхідні: подія,

колектив людей, пов'язаних з цією подією, «співпереживати» йому, і особлива знакова система.

Народний танець - це скарбниця світового мистецтва. Ця «зрима пісня, що таїть в собі частину народної душі», за висловом Ігоря Олександровича Моїсеєва, передає святковість життя, це поетичний літопис народної історії в особливих формах. Адже спільний танець без розгулу і буйства, але з почуттям ритму і музики, з естетичним переживанням краси руху, - це вираз народної самобутності та єднання в радості [17].

Велика кількість хореографічних постановок пов'язані з певними народними обрядами такими, як Івана Купала, Святки тощо.

Певну кількість народних обрядів описано в збірці М.Гоголя «Вечори на хуторі близь Диканьки». Важливий внесок у вивчення теорії походження та природи обрядів внесли багато англійських та американських антропологів: К. Клакхон, Е. Лич, Б. Малиновський, Т. Парсонс, А. Р. Радкліфф-Браун, Е. Еванс-Прічард.

Мета дослідження – дослідити особливості втілення українських різдвяних обрядів у сучасне хореографічне мистецтво.

Завдання дослідження:

1. Надати історико-мистецьке обґрунтування теми
2. Розробити ідейно-тематичну основа композиції.
3. Визначити композиційно-архітектонічна побудова твору
4. Надати графічну таблицю твору та опис хореографічного тексту.
5. Розробити сценографію до хореографічної композиції

Виявлена проблема зумовила формулювання об'єкта і предмета дослідження.

Об'єктом дослідження процес розвитку українського народного танцю

Предметом дослідження є особливості українських різдвяних обрядів в хореографічному мистецтві.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-АНАЛІТИЧНА ОСНОВА ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

1.1. Історико-мистецьке обґрунтування хореографічної композиції

Обряд і ритуал грають величезну роль в пізнанні людиною багатогранною і своєрідною системи культури. Це перша ступінь, яка строго, але гармонійно вказує людині на те, як слід організувати своє життя і уявлення про те, що повинно або, навпаки, неприпустимо. Обряд, як і будь-яка культурна домінанта, існує стільки, скільки і саме людство, при цьому його ритуальна, регламентна частина з часом змінюється, набуває нових рис, осучаснюється. Проте, ретельне вивчення обрядової культури дає повне уявлення про те, що з появою нових звичаїв і обрядів, так само зберігаються і традиції попереднього часу, при цьому нерідко нове знаходить аналог в старому, а старе продовжує існувати, отримавши нове осмислення і трактування. В даний час в усьому світі виявляється інтерес до традицій, прагнення до пізнання першооснов своєї культури. У зв'язку з цим представляється важливим виявити функціональну спрямованість звичаїв і обрядів, розглянути основні види обрядів і ритуалів з виявленням загального і специфічного.

Обряд - це явище, звернене, перш за все, до душі людини, покликане пробудити в ньому певні якості і емоції. Функціональна ж спрямованість обрядів і ритуалів найчастіше розглядається в контексті суспільних, колективних процесів. «Обряди - це способи дії, що виникають тільки в групах і покликані збуджувати, підтримувати або відновлювати певні ментальні стану цих груп. Релігійні вірування завжди є загальними для певної групи, яка відкрито визнає свою прихильність їм і пов'язаних з ними обрядів. Вони не тільки допускаються усіма членами даної групи в якості

особистого справи, але є справою групи і створюють її єдність. Складові її індивіди відчують себе пов'язаними між собою вже тим тільки, що у них спільна віра.» (2).

Громадська природа обряду сходиться до перших культів, коли людина вже знав про чіткий зв'язок між Небом, Космосом і землею, розумів, що поведінка небесних світил впливає на Землю. У всі часи і у всіх народів молитва, музика, слова, спів, ритмічні танці, театралізоване дійство супроводжували звернення людей до богів. Божество, його надприродна, незрозуміла природа викликають побожний трепет, який людина відчуває в собі і виражає в обряді, ритуалі. Обряд і ритуал наділені символічним значенням. Вони покликані драматизувати показувану подію, освячують звичайні рутинні дії, надають їм урочистість, елементи святковості, тим самим, перетворюючи їх на предмет, чи не досяжний для критики і сумнівів.

В обрядах і ритуалах здійснюється самоорганізація спільноти, що встановлює ієрархію взаємин відповідно до соціальних ролей і особистими якостями. Так, В. Тернер показує, що відносини між символами опосередковані не тільки пізнавальним поруч, скільки емоційним, який служить для «приборкання, напрямки та пробудження таких могутніх емоцій, як ненависть, страх, любов і горе». (3). За допомогою емоційних рядів у виконання обрядів залучається вся особистість. Ритуал на різних стадіях виступає в ролі засобу постійної підтримки загальних норм і цінностей народу. В.Тернер пропонує поглянути на структуру ритуалу з чотирьох точок зору: символічною, ціннісною, теліческою і рольовою. У першому випадку ритуал він представляє як збори символів, в другому - як передача інформації про найважливіші цінності і їх ієрархії, в третьому - погляд на ритуал як систему цілей і засобів, в четвертому - ритуал виступає як продукт взаємодії різних соціальних статусів і положень, то тобто можна сказати,

що ритуальні ігри та обряди з самого початку несли в собі функцію особливого засобу подолання критичних ситуацій за рахунок встановлення рольових і міжособистісних взаємин.

Феномен органічного переплетення традицій новозавітної і язичницької культури в ритуальній і обрядовій практиці певного соціуму характерний для християнського культурного простору. Київська Русь сформувалася як держава з розвиненою системою язичницьких вірувань, які після прийняття православ'я неминуче оформилася в принципи релігійного «двовір'я». Про боротьбу з язичницькими пережитками відомо з численних приписів по боротьбі з ними. Однак вони збереглися до наших днів як у відкритих формах (колядування, масниця, різдвяні ворожіння), так і в зашифрованих: символах хореографії хороводу (кругового, орнаментального, ігрового), обрядах, фольклорі, чарівній казці та ін.

У «Різдвяній» тематиці обрядового циклу «Альбому графіки ...» В.Афанасьєва барвисто описані традиції колядування. Перед ходінням по селу, діти «кучкуються», вчать нові колядки і згадують старі, заготовляють хороші палиці, щоб відганяти надокучливих собак, дівчатка шують сумки для подарунків, прикрашають їх вишивками. Хрещені заздалегідь готують особливі подарунки для хрещеників (пряники, горіхи, цукерки), пряники пекли у вигляді коників і матрешок: конячками обдаровували хлопців, матрешок - дівчаток. Кожна господиня радіє гостям під Різдво, обдаровуючи дітей гостинцями, а дорослих - стаканчиком вина або горілки. Так процесія кочує від хати до хати, по всій вулиці.

На святки, які в православній традиції святкуються з 7 по 19 січня, дівчата традиційно ворожать на нареченого. В. Афанасьєв наводить як приклад наступний обряд: збираючись в одну хату, - пише він, - кожна приносить з собою півня або курку, ставлять дзеркало, насипають в одне блюдо зерно, в інше наливають воду: «Якщо півень клюне зерно - бути нареченому багатим, якщо курка п'є воду - наречений попадеться п'є. А

якщо півень дивиться в дзеркало - значить, наречений буде чепуруном. Ну, а якщо півні поб'ються, то ... женишок буде задиракою і забіякою » (Afanasyev, 2001., p. 11).

Колядки, Святки (додаток світлого дня на хвилину) - головне зимове свято, перехід від старого року до нового. Язичницький характер святкування. Приурочування до колядок християнського свята Різдва Христового. Синкретизм народних і християнських елементів. Основні свята в рамках колядок, Святки: початок колядок (перший сочельник, перший Кутейников), Новий рік (другий Кутейников), кінець Святки (з-Чельник, третій Кутейников).

Часові межі свята: святі вечора (25 грудня - 1 січня), страшні вечора (1 січня - 6 січня). Стійкість дати. Образ Коляди в російській міфологічній традиції. Концепція А. І. асів про Ведах Коляди (9-7 тис. Років до н. Е.), Що розповідають про нього як про втілення кре щення. Поступове згасання значущості міфологічного персонажа Коляди в божественній ієрархії, перехід в пантеон «середніх» богів. Зв'язок Коляди з конкретним астрономічним явищем - зимовим сонце-коміром. Образ Коляди в сучасній художньо-ігровій традиції.

Ряджені як один з найбільш яскравих елементів традиційної культури. Суть ряжень: зміна зовнішнього вигляду людини і особлива ігрова форма поведінки, що носить ритуальний характер. Способи номінації ряджених: по статі (чоловіки - жінки); за віком (діти - старі); за своєю природою (людина - тварина); за належністю до світу живих і світу мертвих (небіжчик, біла баба, Баба-яга, смерть); за належністю до світу людей і «іншого» світу (шишок, шілікун, мара, рис); за етнічною приналежністю (цигани, Остяк, татари, німці); за приналежністю до різних щабель соціальної ієрархії (пан, ревізор, жебраки, розбійників); за належністю до мирської або духовного життя (поп, козак, солдат); за причетністю до різного роду занять (коваль, пічник, рибалка, лікар).

Одним з улюблених танців хореографів, в якому відображуються зимові обряди є «Метелиця».

«Метелиця» - запальний, веселий, швидкий танець хороводу. Музичний розмір - 2/4. Танцюристи крутяться так швидко, як справжня хуртовина. Звідси і назва танцю. Раніше хуртовину виконували під час співу. У наш час танці часто звучать як інструментальні твори. "Метелиця" -танець для молодіжних зимових свят. Цей тип святкування зазвичай проводять на сільській площі або в замерзлому ставку під час свят. У піснях, що супроводжуються "хуртовинами" -зазвичай швидко, вихор, швидко і чітко грати або "дражнити" зиму, або проводити зиму. Хоровод «Метелиця» заснований на одному або двох простих рухах. Провідна пара збиралася в коло, щоб захопити всю серію танцюристів, потім вісім, потім «равликів», а іноді навіть усіх скручували в «замет» і збирали посередині.

1.2. Ідейно-тематична основа твору

Тема: Різдвяні гуляння. Колорит святкування традиційних різдвяних свят українського народу.

Ідея: Збереження етнічної своєрідності народних звичаїв, обрядів, традицій українського народу.

Надзавдання: Розповсюдження традицій українського народу-найціннішого скарбу та засобу збереження української ідентичності.

Наскрізна дія: Святкові гуляння українського народу.

Конфлікт: Між чоловічою завзятістю і силою та жіночою красою й скромністю.(конфлікт можна подумати що то в такому плане ещє она сказала)

Танцювальна форма: масовий танець

Жанр: побутовий

Види танцювальної лексики: народний танець

Лібрето

Святковий день Різдва Христового. На великій площі зустрічається молодь. З'являються гарні молоді дівчата та завязаті парубки. Вони вітаються один з одним та починають весело танцювати. Хлопці із завзятістю пишаються своєю силою та спритністю, виконуючи складні елементи. Дівчата підбадьорюють їх. Молодь веселиться, радіє, грає в сніжки, танцює.

Всі дівчата вродливі, гарні як ягідки. Одна краща за іншу. У наймолодшої з дівчат біле личко, очі чорні. Брови як веселки на великому чолі; пишні губи, немов червона вишня. Очі її сяють як зорі серед темної ночі. Високий стан, довга руса коса, як шовкова, так і блищить на сонці.

Хлопці статні, сильні та мужні. У наймолодшого з хлопців волосся немов льон, буйні, білі вкривають всю його голову. Великі сині очі, щира посмішка. Парубок дужий та легкий як вітер, моторний немов той явір високий.

Згодом, з'являється висока різдвяна зірка, яку вважали символом радості. Саме вона несе новину про народження Ісуса. Молодь радіє і весело танцює на святі Великого Різдва.

Характеристика хореографічних образів

Дівчата – веселі, спритні, сильні, моторні парубки

Хлопці - Всі дівчата вродливі, гарні як ягідки. Одна краща за іншу. У наймолодшої з дівчат біле личко, очі чорні. Брови як веселки на великому чолі; пишні губи, немов червона вишня. Очі її сяють як зорі серед темної ночі. Високий стан, довга руса коса, як шовкова, так і блищить на сонці

Аналіз музичного супроводу.

Національний академічний волинський народний хор Луцького Великого театру був заснований у 1978 році у Волинській обласній філармонії. Одним з організаторів став перший артист групи, колишній композитор, народний артист А. М. Пашкевича, Україна. У 1989 - 1993 рок-колектив високо оцінювався головним хореографом та відомим українським артистом А. Ю. Іванов. З 1989 року він працював головним диригентом, а з 1993 року - художнім керівником Олександра Олександровича Стадника, відомого українського художника Волинського народного хору.

Хореографія хору - почесний живописець України Валерій Смирнов (Валерій Смірнов), диригент хору - Володимир Офіменко, а диригент - українець Ростислав Пятчук (Ростислав Пятчук) Відомий художник. Волинський народний хор складається з 36 артистів хорових колективів, 25 артистів балету та 15 оркестрів, які здобули спеціальну та спеціальну освіту в середній школі, в тому числі 5 відомих українських артистів. У 2002 році фольклорному хору Уоррена було присвоєно звання вченого за видатні заслуги у розвитку українського музичного виконавства.

Концерти Волинського народного хору проводились у найкращих концертних залах Канади та США відповідно у 1999 та 2006 рр. Вони виступали у формі рок-музики та досягли великих успіхів. Жителі Торонто, Оттави, Монреаля, Буффало, Кінгстона, Детройта, Чикаго та інших частин Великої Америки аплодували художнику. Волинський народний хор також є частим гостем української столиці і може протягом години брати участь у міських заходах та концертах у «Національному палаці культури України».

Концерти та гастролі Волинського народного хору успішні та часті. Після показу кожної нової концертної програми вона досягла великих успіхів серед глядачів та викликала широкий резонанс у громадськості. Це

головним чином завдяки оригінальному та цікавому репертуару, чіткості та оригінальності звучання і оригінальність і оригінальність. Вистави, пісні, танці та музика переплітаються, утворюючи унікальні звукові та танцювальні аранжування, стильові сцени, етнографічні картини та інколи цілі фольклорні гірлянди.

Варто зазначити, що керівники та художники групи сміливо проводили експерименти, в яких традиції українських шкіл народної творчості намагалися органічно інтегрувати сучасність та світогляд підрастаючого покоління різними способами. послідовники як у професійних, так і в аматорських колективах

«Метелиця» — масовий танець хороводного типу. Виконують його в Українці, Білоруси, Росіяни. Танцівники будують коло і різними кружляннями ніби зображують сніжну заметіль.

В Давні часи «Метелицю» виконували під веслу жартівливу пісню, яку співали самі виконавці танцю. Тепер ця композиція часто виконується під супровід народних інструментів. Красиво звучать мелодії танцю «Метелиця» у виконанні бандуристів. Звук інструменту буває яскравим, дзвінким або ніжним, м'яким.

Починається танець «Метелиця» неспішно, стримано. За кожним повтором мелодії рухи виконавців стають все жвавішими, і завершується танець у дуже швидкому і запальному веселому темпі. Таким чином засобами музичного супроводу створюється хореографічна замальовка зимової хуртовини і народних зимових ігор.

Лад - мінорний

Форму – пісня куплетна

розмір, 4/4

темп - швидкий

загальну кількість тактів - 112

хронометраж – 3,02

РОЗДІЛ 2

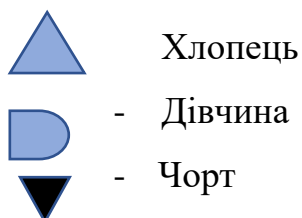
ЛІТЕРАТУРНО-ГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

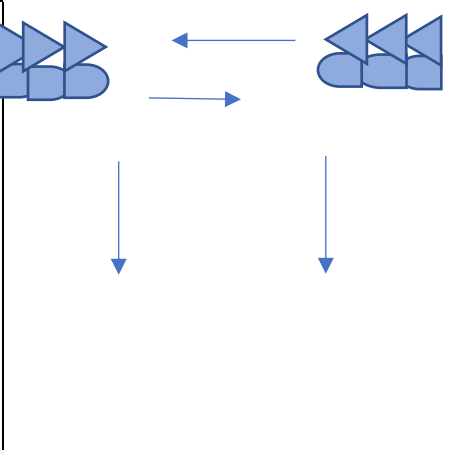
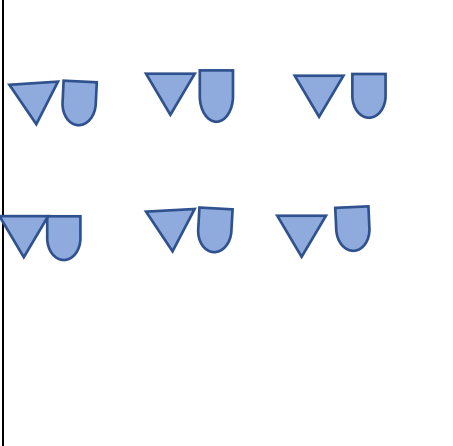
2.1. Композиційно-архітектонічна побудова твору

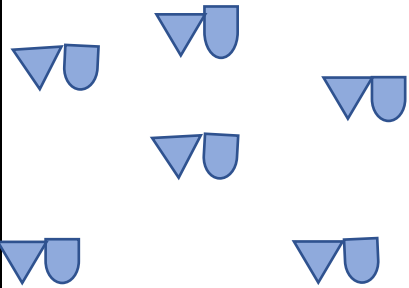
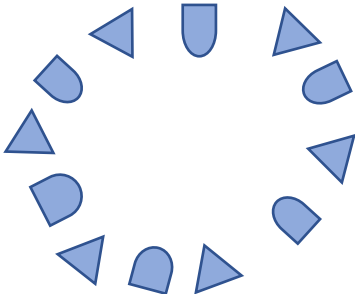
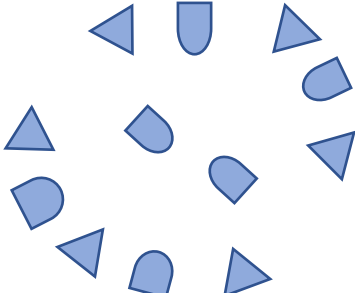
Назва частини	Кількість тактів	Зміст
Експозиція	16 тактів	На сцені з'являються хлопці та дівчата
Зав'язка	24 такти	Хлопці перед дівчатами хизуються своєю силою та спритністю, дівчата демонструють парубкам свою граціозність, веселість.
Розвиток дії	24 тактів	Молодь веселиться, радіє, грає в сніжки, танцює.
Кульмінація	16 тактів	Згодом, з'являється висока різдвяна зірка, яку вважали символом радості. Саме вона несе новину про народження Ісуса.
Розв'язка	32 тактів	Молодь радіє і весело танцює на святі Великого Різдва.

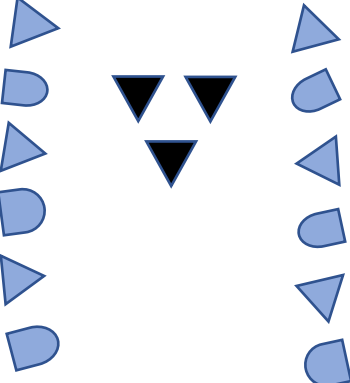
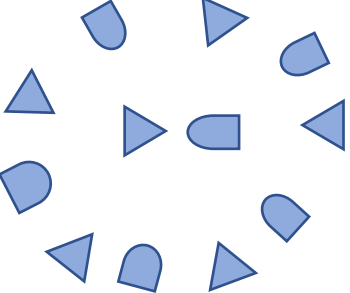
2.2. Графічна таблиця твору та опис хореографічного тексту

Умовні позначення

Архітектоніка	Малюнок танцю	Кількість тактів	Хореографічний текст
Експозиція		1-8 т.	Бігунцем пари виходять на сцену та рухаються на авансцену.
Зав'язка		9-10 т.	Пари кроком з притупом рухаються вперед. Комбінація № 1

		11-12 т.	<p>Перемінним кроком перебудувавшись у пів коло виконують тинок на оберти, повторюючи рухи.</p>
Розвиток дії		13-16 т.	<p>Бігунце та перемінним кроком рухаються по колу</p>
Розвиток дії		17- 26 т.	<p>Почерзі дівчата по дві виходять в коло переплясують одна перед одною</p>

Кульмінація		27-34	Бігунцем та перемінним кроком виконавці розходяться на дві лінії. З куліс виходять три чортеня. Всі виконують комбінацію 2
Розв'язка		34-58 т.	Виконавці виконують комбінацію 3, на прикінці розкриваються на півколо

2.3. Сценографія.

Оформлення сцени

На сцені по периметру розташовані ялинки, покриті снігом. Між ялинками сніжні сугроби та сніжки. (Додаток А)

Світлова партитура

Перед початком номеру сцена затемнена. На початку музичного супроводу висвітлюється сцена, на яку виходять виконавці.

Під час виходу появи різдвяної зірки., сцена знов затісняється. Світловою пушкою висвітлюється зірка, після чого на сцені вмикається біле світло. Надалі сцена освітлюється повністю білим світлом.

Опис та ескізи костюмів.

Вишиті чоловічі сорочки з білої тканини вишиваються нефарбованим полотном або білою ниткою в техніці «мережива». Рукава широкі, а низ вишитий. Штани-просторі та широкі штани з щільної тканини. Пояс - це декоративний елемент, який витканий з різнокольорових ниток з візерунками. Чим багатший чоловік, тим дорожче прикрашений його пояс. Штани заправлені в низькоподарункові черевики "чирікі". У нашому магазині ви можете не тільки вишивати сорочки, а й купувати етнічний одяг, який є елементами етнічних костюмів. Чоловіки будуть знайомі з видами штанів. Крім того, тут ви знайдете всілякі гірлянди та українські аксесуари ручної роботи.

Жіночі вишиванки виготовляються з білого або небіленого полотна. Картина біла, біла, мереживна, червоно-біла з чорними візерунками. Розріз такий, рукав прилягає до зап'ястя і плечового шва. Візерунок на сорочці виконаний у стилі «сітка». Блузка в Гадяцькому районі. Чорний колір візерунка символізує землю, орнамент - її родючість. Корсети або жилети жіночого одягу мають різну довжину і прикрашені гудзиками, стрічками та стрічками. Українські спідниці виготовляються з вовняної тканини. Також вони щедро прикрашали різноманітні прикраси: стрічки, аплікації, вовняні смужки. На вовняній спідниці на простираллах переплітаються яскраві візерунки. Верх спідниці одягнений в елегантний білий фартух, прикрашений вишивкою, виготовленою з використанням різних технік. На голові дівчина носить вінок, прикрашений стрічками, а жінка на голові шарф.

Прикраси з ювелірно-коралових або намистинних намистів, дукатів (монет). Наявність та кількість срібних та золотих монет у ювелірних виробках є показниками соціального статусу жінок. На ногах носять шкіряні черевики або взуття. Кожна молода українка мріє про вишукані червоні шкіряні черевики. (Додаток Б)

ВИСНОВКИ

Працюючи над постановкою хореографічної композиції та досліджуючи теоретичну основу кваліфікаційної роботи ми дійшли наступних висновків.

1. Обряд і ритуал грають величезну роль в пізнанні людиною багатогранною і своєрідною системи культури. Це перша ступінь, яка строго, але гармонійно вказує людині на те, як слід організувати своє життя і уявлення про те, що повинно або, навпаки, неприпустимо.

Обряд - це явище, звернене, перш за все, до душі людини, покликане пробудити в ньому певні якості і емоції.

Ритуал та обряд на різних стадіях виступає в ролі засобу постійної підтримки загальних норм і цінностей народу.

Феномен органічного переплетення традицій новозавітної і язичницької культури в ритуальній і обрядовій практиці певного соціуму характерний для християнського культурного простору. Це можна прослідити в Різдвяному обряді.

Колядки, Святки (додаток світлого дня на хвилину) – це головне зимове свято, перехід від старого року до нового. Язичницький характер святкування поєднаний з колядками християнського свята Різдва Христового

2. Розробляючи ідейно-тематичну основу танцювальної композиції ми визначили тему, ідею, наскрізну дію, над завдання, конфлікт, танцювальну форму та жанр хореографічної композиції. Написано лібрето, в якому розкривається сюжетна лінія. А саме сходження Різдвяної зірки та радісного народного гуляння з цієї нагоди.

В роботі охарактеризовано головних героїв танцювальної постановки.

Хореографічна композиція поставлена під музичний супровід «Метелиця» у виконанні Національного академічного волинського народного хору. Визначено лад, форму, музичний темп, розмір та тривалість музичного супроводу.

3. Нами розроблена композиційно-архітектонічна побудова хореографічної композиції.

4. В роботі наведено графічну таблицю танцювальної постановки та описано хореографічний текст. Для більш повної передачі образу героїв та створення атмосфери місця дії, нами розроблено сценографію до постановки та описано костюми виконавців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Боримская Г. Самоцветы украинского танца. Киев : Искусство, 1971. 132 с.
2. Василенко К. Ю. Лексика украинского народно-сценического танца. Киев : Искусство, 1985. 496 с.
3. Василенко К. Ю. Український танець : підручник. К. : ІПКГ1К, 1997. 282 с
4. Верховинець В. М. Теорія українського народного танцю. К. : Муз. Україна, 1990. 150 с.
5. Гараджа В. И. Религиоведение. М., 1995.
6. Голейзовский К.Я. Образы русской народной хореографии. М.: Искусство, 1964. 368 с.
7. Головлёва, Е. Л. Обрядовая культура как источник формирования странового имиджа / Информационный гуманитарный портал «Знание. Понимание. Умение». Культурология. 2009. № 4.
8. Горленко В. Ф. Первая этнографическая программа на Украине // Нар. творчество и этнография. 1957. № 4.
9. Гуменюк А. Народное хореографическое искусство Украины. Киев : Изд-во Академии наук Украины, 1969. 439 с.
10. Ердаков Л.Н. Человек в биосфере. Новосибирск, 2002.
11. Заикин Н.И. Областные особенности русского народного танца. Орел, 1999. 688 с.
12. Заикин Н.И. Фольклорный танец и его сценическая обработка. М.: Петит, 1991. 134 с.
13. Карпенко В.Н. Народно-сценический танец. М.: ИНФРА-М, 2016. 306 с.
14. Климов А.А. Основы русского народного танца. М., 2004. 320 с.

15. Колосок А. П. Побудова екзерсису біля станка на основі української народно-сценічної танцювальної лексики. К. : ДАКККіМ, 2001. 131 с.
16. Корній Л. Історія української музики. Ч. 1 : Від найдавніших часів до сер. XVIII ст.; ч. 2 : К. Х. Нью-Йорк, 2001. 479 с.
17. Королева Э.А. Ранние формы танца. Кишинев, 1977. 214 с.
18. Моисеев И.А. Я вспоминаю ... Гастроль длиною в жизнь. М.: Согласие, 2001. 232 с.
19. Тернер В. Символ и ритуал. М., 1983.
20. Тихомиров В. Артист. Балетмейстер. Педагог. М.: Искусство, 1971. 391 с.
21. Ткаченко Т. Т. Народный танец. М. : Искусство, 1954. 680 с.
22. Уральская В. И. Рождение танца. М. : Сов. Россия, 1982. 144 с.
23. Устинова Т.А. Фольклорные танцы Тверской земли: записаны автором в Тверской губернии в 1938 году. Тверь: Алексей Ушаков и К, 2002. 159 с.
24. Терешенко, Н.В. Врахування типів темпераменту учнів у навчально-виховному процесі колективу бального танцю. Кінезіологія танцю та складно-координаційних видів спорту: навчально-методичний посібник. Львів. (с. 170-176).

ДОДАТКИ

Додаток А

Оформлення сцени

Народний Український костюм

Додаток В

Комбінація 1.

- Виконавці стають трійками у два ряди навпроти, у трійках з'єднуються опущені униз руки. На 1-4-й такти мелодії першої строки трійки «дрібним кроком» просуваються до середини зали і поступово витягують уперед з'єднані руки. Хлопець дивиться то на одну дівчину, то на другу.
- На 5-8-й такти хлопець піднімає з'єднані руки угору, утворюючи «ворота». Дівчата на «дрібному кроці» ідуть крізь «ворота» і, коли повертаються на свої попередні місця, виконують «притуп». Одночасно хлопець на місці виконує «тинок».
- На приспів цієї пісні (9-12-й такти) дівчата виконують зіскок по шостій позиції від хлопця та два «вихилясника» з притупом, а хлопці вприсядку з витягуванням ноги уперед.
- На останню чверть 12-го такту виконавцям слід стати поряд і покласти схрещені руки позаду на талію. На 13-16-й такти трійки «перемінним кроком», зберігаючи рівні лінії, обертаються на місці.

Комбінація 2

- На 1-8-й такти мелодії виконавці трійками на рухові «тинок» просуваються по колу, проти руху годинникової стрілки. На останній такт виконують «притуп», роз'єднані руки кладуть собі на талію. Дівчата повторюють рухи І ф. 9-10-го такту. Хлопець робить один стрибок уперед і одну просту «присядку з витягуванням ноги уперед на каблук», одночасно повертаючись на 180°, руки розкриває в сторони (11-12-й т.).
- На 13-16-й такти хлопець і дівчина, що стоїть ліворуч від хлопця, беруться під праві руки і. просуваючись «простим кроком» (ударяючи каблуками об землю), кружляють на місці. Одночасно інша дівчина на рухові «припадання» кружляє на місці, руками імпровізуючи рухи, неначе виготовляє «гречаники».
- На 17-24-й такти все повторюється тільки із другою дівчиною. На останній такт всі виконують «притуп» і з'єднують руки, хлопець стає напроти дівчат, спиною проти руху танцю.

Комбінація 3

- Далі хлопці, піднявши з'єднані руки і утворивши «ворота», виконують «вірвовочку» з переступанням, а дівчата «простим кроком», вибиваючи каблуками, кружляють попід з'єднаними руками. На останній такт виконують «притуп» і схрещують руки позаду на талії плетінкою. На 9-й такт танцюристи рівною лінією роблять стрибок у правий бік на слово «гоп». На 10-й такт («гречаники») виконується «притуп».
- На 11-12-й т. все повторюється ліворуч. На мелодію приспіву виконавці на «перемінному кроці» обертаються на місці, На останній такт виконують притуп. На повторенні все виконується в іншу сторону.